

DIMARTS, 3 DE FEBRER DE 2015 — 20.30 h
Intèrprets Catalans — Sala de Concerts

Concert núm. 2
Qvixote Quartet

PALAU
DE LA
MÚSICA
ORFEÓ
CATALÀ

Qvixote Quartet
Daniel Cubero, violí I
Maria Sanz, violí II
Bernat Bofarull, viola
Amat Santacana, violoncel

Programa

I

Benjamin Britten (1913-1976) 10'
Tres Divertimenti, per a quartet de corda
Marx
Waltz
Burlesque

Franz Joseph Haydn (1732-1809) 23'
Quartet en Si bemoll major, op. 50 núm. 1 (Hob. III:44)
Allegro
Adagio non lento
Menuetto. Poco allegretto
Finale. Vivace

II

Arvo Pärt (1935) 5'
Summa (1991/1997)

Leoš Janáček (1854-1928) 20'
Quartet de corda núm. 1, "Sonata a Kreutzer"
Adagio – Con moto
Con moto
Con moto – Vivo – Andante
Con moto – (Adagio) – Più mosso

III

Acció:

Perejaume (1957) *Alzina Muntanera*
Música: **Pascal Comelade** (1955)

El Palau de la Música Catalana acull una proposta artística singular a càrrec de Perejaume en què l'arquitectura de Domènech i Montaner treu a ballar una alzina. La música del Quartet Qvixote, amb obres de Britten, Haydn, Janáček i Arvo Pärt omplirà el vespre de virtuosisme i d'una espiritualitat en què tot és possible. De vegades ple d'inquietud però amb una rara pau interior, el recorregut musical ens durà fins a l'acció forestal de Perejaume, que compta amb una composició expressa de Pascal Comelade.

Després d'haver exposat els treballs d'Antoni Tàpies, Bill Viola o Louise Bourgeois, entre d'altres, Perejaume és la nova aposta del Palau per les arts plàstiques, amb una proposta sorprenent que dota plenament de sentit el lema de la temporada: "Et convidem a somiar".

L'artista Perejaume ha fet una edició especial limitada i signada de la fotografia encartada en aquest programa. Aquesta fotografia es pot adquirir a la Botiga del Palau.

Comentari

Benjamin Britten va compondre els *Tres Divertimenti* el 1933, als vint anys, però no es publicaren fins al 1983, pòstumament. Les tres peces de caràcter individual havien de formar part originalment d'una suite de cinc moviments per a quartet de corda. La "Marxa" brilla amb ritmes poderosos, *glissandi* i harmonies cromàtiques. El "Vals" és una mica més tradicional i de caràcter relaxat, mentre que la "Burlesca" retorna als ritmes i la sonoritat del segle XX.

Joseph Haydn dedicà el 1787 una nova sèrie de sis quartets de corda al seu patró, el rei Frederic Guillem II de Prússia, com a agraïment per un anell de brillants preciós que el monarca li havia regalat. Per això els *Quartets op. 50* són coneguts com a "Prussians". No posseeixen la frescor càndida dels primers quartets ni la mestria absoluta dels darrers, però Haydn hi consolidà i radicalitzà els avançaments estilístics de l'opus 33 (sis anys anterior), especialment el desenvolupament d'un tema únic sense un segon tema contrastant i el tractament igualitari i solístic dels instruments.

El primer dels *Quartets Prussians* comença amb un solo del *cello*: vuit vegades sona la nota Si bemoll abans que les veus superiors se li uneixin en una mena de cadència. Molts musicòlegs han vist en això una reverència al rei de Prússia, que devia tocar la part del violoncel; d'altres ho consideren, a causa de l'extrema simplicitat del solo, una broma típica del benhumorat compositor. Tot l'"Allegro" és un exemple ideal d'economia material. No hi trobem "belles melodies", però l'aspecte constructiu amb només tres motius és genial. L'"Adagio" assoleix una cantabilitat notable, que compensa per la manca de melodia de l'inici. El "Menuetto", amb els seus acords trencats, ens condueix al "Finale" en forma de sonata monotemàtica, ple d'energia i de ritme propulsiu.

L'estonià Arvo Pärt va renéixer d'un període de silenci autoimposat pel contacte amb l'espiritualitat de l'Església ortodoxa russa. *Summa* (1977), un sumari de les experiències de la vida, fou inicialment una peça litúrgica per a quatre veus solistes basada en la versió llatina del Credo. L'any 1990 Pärt en va fer una versió per a quartet de corda. La màgia d'aquesta versió radica en l'enaltiment de l'aura punyent i misteriosa de la melodia i en el ritme hipnòtic que ens arrossega, com en un món sense fi, fins a la quinta buida del final, símbol de l'eternitat de Déu.

Leoš Janáček va inspirar-se per al seu primer *Quartet de corda* del 1923 en la novel·la de Tolstoi *Sonata a Kreutzer*. És la història tràgica d'un matrimoni en quatre moviments: en els dos primers retrata la dona tiranitzada, el seu marit malaltissament gelós i el seductor violinista. Després de la crisi en el tercer moviment, el final il·lustra el fatal desenllaç. Janáček posa l'accent en el penediment profund del marit després del crim tot fent ús del principi de muntatge temàtic i abandona els camps de l'harmonia, l'homofonia i el contrapunt tradicionals.

Eva Blancafort, musicòloga

Proper concert

DIJOUS, 12.02.15 — 20.30 h — SALA DE CONCERTS

David Alegret, tenor
Rubén Fernández Aguirre, piano

J. Sabatés: Cançons sobre 3 poemes de J. Sebastià Pons
E. Toldrà: Cançons sobre textos de Trinitat Catasús,
Joan Maragall, Josep Carner i Tomàs Garcés
R. Schumann: *Dichterliebe*, op. 48

Biografies

Qvixote Quartet

Grup resident al Conservatori Superior de Música del Liceu i al Teatre Principal de Sabadell, es formà l'any 2006. Ben aviat va ser premiat als concursos de música de cambra de Vinaròs (2006) i Lucena (2007). Una sèrie de gires organitzades per JJMM d'Espanya el porta a actuar a bona part de l'Estat espanyol. Els primers premis als concursos Josep Mirabent i Magrans de Sitges (2007), Montserrat Alavedra de Terrassa (2008) i al Premi Thomastik Infeld al millor grup de cambra de l'Acadèmia Viena-Praga-Budapest (2008), el consolida com un dels nostres quartets emergents amb més projecció.

L'any 2008 els seus membres ingressen a l'European Chamber Music Academy i aprofundeixen l'art del quartet de corda amb prestigiosos especialistes com H. Beyerle, J. Meißl, Ch. Richter, S. Ashkenazy, M. da Silva, A. Farulli, V. Mendelssohn, A. Kouyoumdjian i M. Ylönen, entre d'altres. També han rebut consells d'A. Bylsma, els membres del Quartet Casals, G. Kurtág, R. Dieltiens, K. Moretti, J. Klusson i F. Rados.

El quartet ha actuat a les principals sales i festivals del país i a França, Àustria, Alemanya, Itàlia, Suïssa, Bèlgica, Noruega, Finlàndia, Argentina, Uruguai, Bolívia, Veneçuela i Algèria.

En el camp de la docència, cal destacar la seva tasca amb la Jove Orquestra Nacional de Catalunya. També ha estat convidat personalment pel mestre J. A. Abreu per col·laborar amb El Sistema de Orquestas Infantiles y Juveniles, de Veneçuela, on realitzen concerts i classes magistrals arreu del país. Des de l'any 2012 imparteix un curs intensiu de música de cambra per a joves a la Pobla de Cérvoles: el Q4 Stage.

Actualment està preparant l'espectacle infantil *Setze cordes*, en col·laboració amb el Servei Educatiu de l'Auditori de Barcelona, que s'estrenarà el mes de maig de 2015.

El seu extens repertori comprèn tres segles de música. Des dels inicis del quartet de corda, a mitjans del segle XVIII, fins a estrenes d'obres contemporànies, amb especial atenció a les grans obres mestres de tots els temps.

Perejaume (1957)

És poeta i artista d'una obra dilatada que abasta el fer i el deixar de fer, la imatge i el text, la caminada, la pintura, l'autoria i una preocupació constant per allò que tots plegats devem estar dibuixant amb les nostres formes de viure.

Pascal Comelade (1955)

Pianista i compositor, viu a Ceret (Vallespir). Ha produït uns 40 discos de música instrumental des del 1974. Ha actuat en concerts a Europa i al Japó amb la seva orquestra Bel Canto Orquestra. Ha fet música per a dansa, teatre i cinema, per a Bob Wilson, Cesc Gelabert o Isaki Lacuesta, entre d'altres, i ha col·laborat amb artistes com P. J. Harvey, Pau Riba, Albert Pla, Sisa o Enric Casasses.

Amb la col·laboració de:

ASSOCIACIÓ
ORFEÓ
CATALÀ

Ajuntament
de Barcelona
Institut de Cultura

Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura

GOBIERNO
DE ESPAÑA

MINISTERIO
DE EDUCACIÓN, CULTURA
Y DEPORTE

inaem
INSTRUMENTOS MUSICALES

Troba'ns a:

www.palaumusica.cat